

متن پرسش

بسمه تعالی، سلام خدمت استاد گرامی بنده دو سوال مربوط به بحث حرکت جوهری داشتم، اول اینکه در مباحث فیزیکی چرا جسمی که سرعت بیشتری می گیرد، قدرت بیشتری هم پیدا می کند، مگر نه آنکه خداوند قدرت مطلق است و تقرب به او سبب افزایش قدرت می شود نه ذات ماده؟ دوم اینکه نظرتان در مورد دویدن چیست، چون دویدن یعنی همان پیاده روی منتها با سرعت زیاد که خود یک نوع نزدیکی به ذات عالم ماده است و اگر ملاحظه بفرمائید در ورزشهای هم که از طرف معصوم سفارش شده ثابت دیده می شود تا تحرک زیاد و دویدن مثل تیراندازی، شنا و اسب سواری. با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام در مورد قسمت دوم سؤال تان عنایت داشته باشید که انسان در نفس ناطقه‌ی خود دارای قوه‌هایی است که باید در زندگی دنیایی آن‌ها را به فعلیت برساند و از آن‌جایی که جوهر و ذات ماده عین تبدیل قوه به فعل است با ارتباط انسان با عالم ماده مسیر تبدیل قوه به فعل در انسان به انتها می‌رسد و به فعلیت لازم می‌رسد و اما در قسمت اول؛ ما در عالم ماده با ذاتی روبه‌رویم که عین حرکت است ولی در هر شرایطی آن را نمی‌تواند ظاهر کند حال اگر شرایطی فراهم شود که بتواند آن را ظاهر کند ما با حرکتی سریع‌تر و شدیدتر روبه‌رو می‌شویم و این ربطی به قدرت به معنای واقعی ندارد، بلکه با ظهور بیشتر حرکت روبه‌رویم که به نحوی ظهور تبدیل قوه به فعل است این غیر از آن قدرتی است که برای خداوند قائل می‌باشیم که عین فعلیت است. موفق باشید